

ΙΕΦΘΑΕ Ο ΓΑΛΑΑΔΙΤΗΣ

Οι Ισραηλίτες άλλαξαν συμπεριφορά και μετανόησαν πραγματικά. Τούτο είχε ως συνέπεια να «αλλάξει» και η απόφαση του Θεού απέναντί τους. Τους είχε ήδη προειδοποιήσει ότι δεν θα τους βοηθήσει να σωθούν σε περίπτωση που οι Ισραηλίτες εξακολουθούσαν να λατρεύουν τον Βαάλ και τους άλλους ψευτοθεούς. Ωστόσο όταν εισέβαλαν οι Αμμωνίτες στη χώρα του Γαλαάδ, τότε «ολυγώθη η ψυχή (Του) εκ κόπω Ισραήλ». Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι ο θεός ολιγοψυχεί. Ποτέ δεν εισχωρούν μελαγχολία και λύπη στην μακαρία ζωή του Θεού. Ωστόσο εμείς οι άνθρωποι χρησιμοποιούμε συχνά οικείες για εμάς εικόνες και φράσεις προκειμένου να μπορέσει ο αδύνατος νους μας να συλλάβει κάποια ιδέα της φιλανθρωπίας και της συγκαταβάσεως του Θεού.

Οι Ισραηλίτες λοιπόν μετανόησαν και επέστρεψαν στην λατρεία και προστασία του αληθινού Θεού. Αυτό που προέχει τώρα είναι το πως θα αποκρούσουν τους Αμμωνίτες οι οποίοι βρίσκονταν ήδη στα σύνορα τους και τους απειλούσαν. Αναζητούν τον κατάλληλο αρχηγό που θα ηγηθεί της μάχης. Οι Γαλααδίτες μάλιστα είπαν ότι σε περίπτωση που νικήσουν θα τον αναγνωρίζουν ως ισόβιο άρχοντά τους. Στην προκείμενη περίπτωση για μία ακόμα φορά φάνηκε η δικαιοσύνη του Θεού. Διότι στη σύσκεψη που έγινε με την συμμετοχή Γαλααδιτών αλλά και άλλων Ισραηλιτών συμπέραναν ότι ο πιο δυνατός να ηγηθεί του στρατεύματος ήταν ο Ιεφθάε ο Γαλααδίτης.

Ο Ιεφθάε ήταν γιος μια πόρνης. Για το λόγο αυτό τόσο οι συμπατριώτες του όσο και τα αδέρφια του όχι μόνο τον έδιωξαν από το σπίτι του πατέρα του για να μην διεκδικήσει περιουσία, αλλά τον απομάκρυναν και από την χώρα. Έτσι βρέθηκε να κατοικεί «εν γη Τωβ». Ο ίδιος βέβαια δεν έφταιγε για

την αμαρτωλή ζωή της μητέρα του ούτε για το γεγονός ότι ο πατέρας του είχε παράνομη σχέση με μία πόρνη. Ωστόσο υπέμεινε την σκληρότητα, την αδικία και τον εξευτελισμό των αδελφών του και των συμπατριωτών του με ταπείνωση. Ο Θεός όμως τον κατάρτιζε και τον προετοίμαζε για το ένδοξο μέλλον. Έτσι, αν και έρημος, δεν λύγισε ούτε τα έχασε. Ασκήθηκε στη σκληραγωγία και ο Θεός τον κατάστησε ικανό και δυνατό να αντιμετωπίζει και τις πιο δύσκολες καταστάσεις. Όλα αυτά ήταν μια καλή παιδαγωγία για τον ίδιο, έτσι ώστε αργότερα όταν θα δοξαζόταν και μην γίνονταν αλαζονικός.

Επορεύθησαν λαβείν τον Ιεφθάε.

Γενικά οι άνθρωποι δίνουν μεγάλη σημασία στην καταγωγή ενός ανθρώπου. Γι' αυτό, πολλές φορές πολλοί αναφέρονται με τιμή στους προγόνους τους όταν αυτοί στην εποχή τους είχαν δόξα και καλή φήμη. Η καρδιά του Ιεφθάε όμως ήταν πληγωμένη διότι η μητέρα του ήταν πόρνη, ενώ ντρέπονταν να πει ότι του είναι άγνωστος ο πατέρας και ότι η μάνα του δεν είχε νόμιμο άνδρα. Η κρίση του Θεού όμως είναι διαφορετική. Τον θεοφοβούμενο, ενάρετο και τίμιο άνθρωπο ο Θεός τον έχει κοντά Του σε υψηλή θέση αδιάφορο τι ήταν οι γονείς του. Άξιο προσοχής είναι ότι εκείνον που οι άνθρωποι τον περιφρονούν λόγω καταγωγής, εάν ο Θεός αποφασίσει να τον υψώσει, τότε, ακόμη και εκείνοι που τον χλεύαζαν και τον περιφρονούσαν τον τιμούν και υποκλίνονται μπροστά του. Και αυτό διότι οι καρδιές των ανθρώπων είναι στα χέρια του Θεού ο οποίος μπορεί να αλλάξει τα συναισθήματά τους.

Αυτό ακριβώς συνέβηκε στον Ιεφθάε όταν ο Θεός αποφάσισε να τον υψώσει. Εκείνοι που τον περιφρονούσαν, που τον έδιωξαν από την πατρίδα

του, ήταν οι ίδιοι άρχοντες, προεστοί και πρεσβύτεροι οι οποίοι σηκώθηκαν και πήγαν στην γη Τωβ να τον πάρουν και να τον φέρουν πίσω στην πατρίδα του τιμώντας τον ως άρχοντα. Μάλιστα τα πρώτα τους λόγια προς τον Ιεφθάε ήταν: έλα γύρισε πίσω στην πατρίδα, θα γίνεις αρχηγός μας και με σένα αρχηγό θα αντιπαραταχθούμε κατά των Αμμωνιτών. Τα παραπάνω λόγια φάνηκαν απίστευτα και παράξενα στον Ιεφθάε. Δεν μπορούσε να πιστέψει ότι του μιλούσαν ειλικρινά και για τον λόγο αυτό τους ρώτησε με παράπονο. «Εσείς δεν είστε αυτοί που με μισήσατε που με βγάλατε έξω από το σπίτι του πατέρα μου και με διώξατε από την πατρίδα μου; Πως τώρα που βρεθήκατε σε ανάγκη ήρθατε να με ζητήσετε να επιστρέψω; Εκείνοι του απάντησαν ότι ήλθαν να τον παρακαλέσουν να γυρίσει στην πατρίδα γιατί ήταν ο μόνος που μπορούσε να αντιμετωπίσει τους Αμμωνίτες και του υποσχέθηκαν ότι στο εξής θα είναι ο άρχοντας όλων των Γαλααδιτών.

Με τον τρόπο αυτό αποκαταστάθηκε το δίκιο. Τα αδέρφια του και οι συμπατριώτες του τον αδίκησαν, τον ταπείνωσαν, τον έδιωξαν μακριά. Εκείνος όμως για αρκετά χρόνια με υπομονή σήκωσε την αδικία, δεν απελπίστηκε και δεν κράτησε κακία και μίσος. Έλπιζε στο Θεό. Και ο Θεός του έδωσε με λαμπρό τρόπο ολόκληρο το δίκιο του. Έτσι και εμείς πρέπει να είμαστε υπομονετικοί, να ελπίζουμε στο Θεό και εάν κάποιος μας αδικούν και μας πληγώνουν εμείς δεν θα πρέπει να θυμώνουμε και να οργιζόμαστε. Γιατί θα έλθει η ώρα που ο Θεός θα μας δικαιώσει.

Κύριος έστω ακούων ανά μέσον ημών

Ο Ιεφθάε δεν έφερε αντίρρηση σε ότι του είπαν οι συμπατριώτες του. Έβλεπε πως οι Αμμωνίτες ήταν στα σύνορα της πατρίδας του έτοιμοι να

εισβάλουν. Ωστόσο δεν φοβόταν. Έλπιζε στο Θεό. Στην εξορία που ήταν πάντα έβρισκε καταφυγή στο Θεό για να παίρνει δύναμη και θάρρος. Για τον ίδιο ήταν ξεκάθαρο ότι πηγή των βασάνων των συμπατριωτών του ήταν η απομάκρυνσή τους από τον αληθινό Θεό. Αυτό που προσπαθεί να προλάβει, είναι ένα τέτοιο ξανακύλισμα. Για τον λόγο αυτό τους ρωτάει, σε περίπτωση που αναλάβει αρχηγός και νικήσει τους Αμμωνίτες εάν προτίθενται οι συμπατριώτες τους να τον διώξουν πάλι. Τους τονίζει ότι αν δεν τηρήσουν τον λόγο τους και τον διώξουν τότε θα διαπράξουν μεγάλη αδικία και το επόμενο βήμα είναι να επιστρέψουν πάλι στην λατρεία των ειδώλων.

Σε μία τέτοια περίπτωση, επιστροφής δηλαδή στην λατρεία των ειδώλων, αναρωτιέται σε τι θα ωφελούσε η νίκη κατά των Αμμωνιτών. Οι άρχοντες και οι πρεσβύτεροι όταν άκουσαν αυτά που τους είπε ο Ιεφθάε επικαλέστηκαν ως μάρτυρα την αόρατη παρουσία του Θεού για όλα όσα του υποσχέθηκαν. Του είπαν: Ας είναι μάρτυρας Εκείνος σε περίπτωση που δεν τηρήσουμε τους όρους που πρόβαλλες για να γυρίσεις στην πατρίδα και δεν είναι μικρό πράγμα να πέσεις στα χέρια ενός τέτοιου μάρτυρα σε περίπτωση αθέτησης των υποσχέσεων.

Ο Θεός βέβαια δεν άκουσε μόνο όλα όσα υποσχέθηκαν οι άρχοντες και προεστοί των Γαλααδιτών στον Ιεφθάε. Ακούει και μας. Ακούει όχι μόνο όσα λέμε και υποσχόμαστε στους συνανθρώπους μας αλλά και αυτά που συζητάμε μυστικά μόνοι μας με τον εαυτό μας. Ο Θεός ακούει, βλέπει και δεν ξεχνά. Εμείς ξεχνάμε. Αλλά θα έρθει η ώρα της κρίσεως και εμείς θα δώσουμε λόγο σε Εκείνον για όλα όσα είπαμε, υποσχεθήκαμε και δεν τηρήσαμε απέναντι στους συνανθρώπους μας. Αλίμονο. Μόνο στο έλεος του Χριστού ελπίζουμε. Αν δεν υπήρχε αυτή η ελπίδα στην ατίμητη θυσία του αίματός Του είμαστε χαμένοι.

Ο Ιεφθάε λοιπόν μετά τις υποσχέσεις των συμπατριωτών του γύρισε στην πατρίδα του. Οι συμπατριώτες του τον αναγνώρισαν ως αρχηγό και τον έβαλαν να τους διοικεί. Ο Ιεφθάε δεν περηφανεύτηκε ούτε έγινε αλαζονικός από αυτή τη δημόσια αναγνώριση. Αποσύρθηκε σε ιδιαίτερο μέρος και παραδόθηκε στην προσευχή. Έμεινε μόνος συνομιλητής με το Θεό. Σε εκείνος έλεγε τους προβληματισμούς, τους δισταγμούς τους φόβους του. Από εκείνος ζητούσε φωτισμό βοήθεια και οδηγίες για το πως έπρεπε να ενεργήσει. Τον Θεό ικέτευε να τον ενδυναμώσει και να του δώσει την πολυπόθητη νίκη κατά των εχθρών της πατρίδας του.